

A képviselőház ülése.

Budapestről telefonálja tudósítónk: A Képviselőház szerdai ülését délután fél 4 órakor nyitotta meg Szász Károly alelnök. Az ülés megnyitása után gróf Tisza István miniszterelnök törvényjavaslatot nyújtott be az új koronaőr megválasztásáról. Ezután rátértek a miniszterelnök jelentésének folytatásos vitájára.

Schuller Rezső, szász képviselő azt mondja, hogy a szászok együtt éreznek a magyar testvérekkel és hiven szolgálják az édes magyar hazát. Ezután bírálja az állat-átvételi bizottság működését. Méltányosabb eljárást kíván a néppel szemben.

Mezőssy Béla a tisztviselők nyomoráról beszél, akik Erdélyben az államvagyonot megmentették, de a saját vagyonukat nem tudták megmenteni. Ötven százalékos fizetésemelést kér a tisztviselőknek. Szól a központokról és a koncentrációs kabinetéről, a melyre nézve megjegyzi, hogy azt még áldozatok árán is föltétlenül meg kell alakítani.

Báró Ghillány Imre földművelési miniszter röviden reflektál az elhangzottakra, ami után elnök a vitát megszakítja. Csütörtökön szünet lesz, a vitát pénteken folytatják.

A vita berekesztése után a Ház áttért az interpellációk tárgyalására. Gedeon Aladár a gömörmezei főispán visszaéléseiről beszélt. Az ellenzék állandó közbeszólásai mellett ismerteti a vizsgálat eredményét és a vádak. Támadja a kormányt, hogy nem járt el erélyesen és a vizsgálatot is későn indította meg.

Gróf Tisza István miniszterelnök válaszol az elhangzottakra. A kormány akkor indított vizsgálatot, amikor tudomására jutott a dolog. Egy főispán ellen nem lehet fegyelmet indítani. A kormány csak megvizsgálja az ügyet és levonja a konzekvenciákat. Különbben a gömöri főispán maga is le fogja vonni az ügy konzekvenciáit, meg kell tehát várni, amíg a dolog véget ér.

Az elrendelt szavazásnál az ellenzék zajos „hoch” kiáltásokba tört ki; a munkapárt részéről sokan nem álltak föl szavazni. A Ház a választ tudomásul vette.

Polónyi Géza Dankl volt lovassági tábornoknak a testőrség parancsnokává történt kinevezéséről interpellált. A kinevezés közjogi törvényekbe ütközik, miután Dankl nem magyar állampolgár.

A miniszterelnök válaszában kifejti, hogy a helyzet most változott. Nem lát a dologban közjogi sérelmet, mert a főudvarmesternek és a testőrség parancsnokának állását most kettéválasztották, tudniillik a főudvarmester nincs olyan katonai rangban, mint a testőrség parancsnoka.

A Ház a választ tudomásul vette, ami után gróf Apponyi Albert az idő előrehaladására való tekintettel elhalasztotta interpellációját. Az ülés esti 8 órakor ért véget.

HIREK

0000

Nyilatkozat.

Egyes helybeli lapok közléseiből tudomást szerzett a közönség arról, hogy a *Szegedi Hírlap* című hetilap több közleménye ügyében küldöttség kereste fel dr. Cicatrie Lajos főispánt és hogy dr. Kószó István a közigazgatási bizottság ülése elé hozta ezt a kérdést.

Alulírott szegedi újságírók nem kívánják a *Szegedi Hírlap* eljárását igazolni. Szükségesnek látják azonban, hogy felhívják a figyelmet a nagy veszedelemre, amely abban rejlik, hogy megföllebbezhetetlennek látszó ítélet mondassék sajtómunkálkodás fellett bírósági ítélet előtt. Kifejezést kell adnunk annak a törhetetlen és egyedül alkotmányos felfogásunknak, hogy az újságíró állítólagos tévedésével, fölületességével, mulasztásával, vagy vétkeiséggel szemben csak a független magyar bíróság jogosult kontradiktóris eljárás után ítéletet hozni. Különösen kívánatos ez köztisztviselő esetében, akiről folyton javított és a végretekig szigorított sajtótörvény a legmesszebbmenő védelemben részesít. Újságírói munkásságunk szabadságával szemben ezért kötelességünk tiltakozni az ellen, hogy különösen érdekelt köztisztviselők tartsanak bírálatot újságcikkek fellett és a társadalmi konvenció közismert formáságaival akarják pótolni a perrendszerű eljárást.

Ezekhez az elvekhez vagyunk következetesek, amikor köszönettel nyugtázzuk Várhelyi József prépost-plébános urnak a szegedi sajtóról mondott elismerő szavait, továbbá köszönetet mondunk dr. Cicatrie Lajos főispán urnak, aki a sajtó működésében és a sajtószabadság védelmének kérdésében világos szavakkal adott kifejezést az egyedül helyes felfogásnak. Nem az a célunk, hogy a *Szegedi Hírlap* szóbanforgó cikkeinek adjuk meg az újságírói szolidaritás erejében rejlő védelmet. Ez ép oly veszedelem lenne, mint amennyire veszedelmes az, ha küldöttség, a közigazgatási bizottság, vagy annak egyes tagjai arrogálják maguknak azt a jogot, hogy sajtóügyekben végezzék el a bírói funkciót. A fölmerült eset kapcsán annak az elvnek a sérthetlenségét akartuk megmenteni, hogy a köztisztviselőnek, akiről sértőnek, vagy rágalmozónak tartott közlemény látott napvilágot, egyetlen joga és kötelessége van: sajtópert indítani. Szeged, 1917. március 14. Dr. Balassa Armin, B. Milkó Erzsébet, Balla Jenő, Frank József, Fülöp József, Ecker Elek, dr. Kontor Lajos, Ligeti Jenő, Móra Ferenc, Nagy Andor, Ortutay István, Pásztor József, Soós Aladár, Szalay János, Sz. Szigethy Vilmos, Tölgyes Gyula, Ujlaki Antal, Vészi Ferenc.

— **Időjárás.** Elvéve csapadék és lényegtelen hőváltozás várható.

SÜRGÖNYPROGNÓZIS: Elvéve csapadék, enyhe. Déli hőmérséklet + 8-4 fok C.

— **A honvédelmi miniszter Budapesten.** Budapestről jelentik: Szurmay Sándor honvédelmi miniszter kedden délután hosszabb ideig Badenben időzött és kihallgatáson is volt a királynál, éjszaka pedig visszautazott Budapestre. Ugyanazzal a vonattal báró Roszner Ervin is Budapestre utazott.

— **A miniszterelnök pénteken nyilatkozik a koncentrációs kabinetéről.** Budapestről telefonálja tudósítónk: Politikai körökben este elterjedt az a hír, hogy gróf Tisza István pénteken nyilatkozni fog a koncentrációs kabinet eszméjéről.

— **Közgazdasági egyetemet Szegednek.**

A Hangya Szövetkezet, mint ismeretes, keddi közgyűlésén egy millió koronás alapítványt ajánlott fel a kormánynak, hogy egy Budapesten fölláttandó közgazdasági egyetem létesítéséhez és föntartásához megadja az első anyagi eszközt. Mindenki érzi és tudja, hogy közgazdasági egyetemre nagy szükségünk van. A fővárosi sajtó épen ezért örömmel üdvözli ezt a nemes cselekedetet és egyik tekintélyes orgánuma, a *B. H.*, vezércikkben foglalkozik az alapítvánnyal. Cikkében, — amellyel egyébként mi is vezető helyen foglalkozunk, — Szeged számára követeli az új egyetemet és erre vonatkozólag a következőket írja:

— Midőn tehát lelkesen üdvözöljük a Hangya alapítványát, mely egy dicső és szerencsés kezdés, utánzásra méltó példa, szinte provokálva nagyszabású gazdasági intézményeinket arra, hogy kövessék, még egyet szeretnénk megkérdezni a Hangyától. Miért tervezi vagy kívánja az új egyetemet Budapestre? Nem kiabál-e reánk az a valóság, hogy meg kell ragadni az alkalmat, mikor a gazdasági nevelésnek egy ily hatalmas intézményét akarjuk megalkotni, hogy azt a szinmagyar szegedi nép hatása alá juttassuk. Vidéki városaink erkölcsi, szellemi és anyagi nivójának fölemelésére nincs hathatósabb eszköz, mint hasonló intézmények odahelyezése. És kereskedelmünk, gazdasági életünk minden ága, gazdasági tudományunk művelői és az új nemzedék, mely a magyar nemzet gazdasági életére készül, egy tősgyökeres magyar város szelleme, hagyománya, gondolkozása, nyelvjárása hatása alatt csak a legszerencsésebben fejlődhetik s ott a gazdasági tudományok művelői is állandó érintkezésben lesznek a magyar nyelv, a magyar szellem géniuszával.

— **Az antant ügynökeinek aknamunkája Magyarországon.** Budapestről telefonozza tudósítónk: A Nap arról értesül, hogy a belügyminiszter egy rendeletet adott ki, amelyben figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy terménykészleteinket, élelmiszerkészleteinket, állatállományunkat és jövő termésünket az ellenséges államok ügynökei által nagy veszély fenyegeti, mert pozitív értesülései vannak arról, hogy az ellenséges államok ügynökei termésünket fel akarják gyujtani és állatállományunkat a takonykór mesterséges terjesztésével ki akarják pusztítani. A belügyminiszter utasítja a törvényhatóságokat, hogy az alattomos támadást a közönség tudtára hozzák. Figyelmeztetésül közli, hogy aki ilyesmire tud és be nem jelenti, 5—20 évig terjedő börtönbüntetéssel sújtják bünpártolás címén.

— **Március 15. A világháború kezdete óta** immár harmadizben köszönt be hozzánk a magyar szabadság ünnepének ez az örökké emlékeztető, dicsőségben maradandóan ragyogó évfordulója. Akkor virradt fel hosszú almából a szabadság és kivívásához ezen a szép napon vér nem tapadt. Most, ezekben a véres napokban, amikor szintén a szabadságért, létünkért, az ország területi épségének megvédéséért küzdünk: kegyelettel emlékezünk azokra, akik március 15-én nagyszerű szabadságmozgalmakkal történelmünk

Sok pénzt

takaríthat meg havonta a világítási számláján, ha a világhírű félwattos OSRAM izzókörtékkel világít. Kizárólag FONYÓ SOMA kapható világítási vállalatánál. Szegeden. — Telefon 165.